

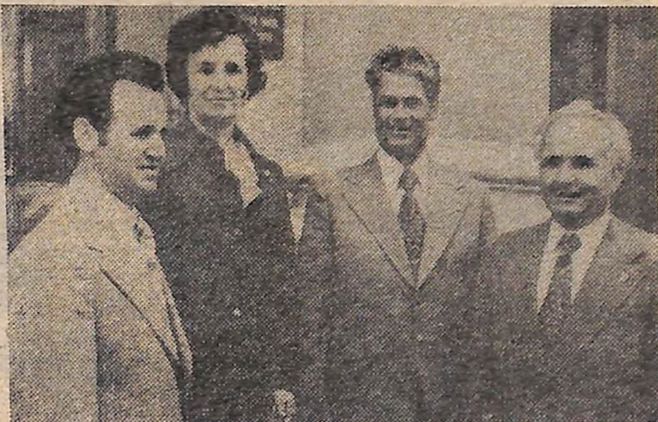
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 74 (2490). СУБОТА, 17 ЧЕРВНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

МИ—ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

На фото (зліва направо): Тодор АРНАУТОВ, Кітка ІВАНОВА, Іван ЖЕЛЕВ, Ганчо ПЕТРОВ. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

І ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ ДОСВІД...

У ПОЛЬОТІ— „СОЮЗ-29“

Відповідно до програми дослідження космічного простору 15 червня 1978 року здійснено запуск космічного корабля «Союз-29», пілотованого екіпажем у складі командира корабля льотчика-космонавта СРСР полковника Ковальонка Володимира Васильовича і борт-інженера Іванченкова Олександра Сергійовича.

Програмою польоту корабля «Союз-29» передбачається стиккування з орбітальною науковою станцією «Салют-6» і продовження досліджень та експериментів, початих у період роботи на борту орбітального комплексу «Салют-6» — «Союз» екіпажів космічних кораблів «Союз-26», «Союз-27», «Союз-28».

Самопочуття космонавтів Ковальонка В. В. та Іванченкова О. С. добре. Бортові системи корабля «Союз-29» працюють нормально.

Космонавти приступили до виконання програми польоту.

(ТАРС).

Кіровоград — Толбухін: змагаємось ДІАЛОГ ТРИВАЄ

● ВІСІМ РОКІВ ЩИРІЙ ДРУЖБИ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ НАШОЇ ОБЛАСТІ І ТОЛБУХІНСЬКОГО ОКРУГУ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЇ. ● ВІСІМ РОКІВ ДІЄ МІЖНАРОДНИЙ КЛУБ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КІРОВОГРАД—ТОЛБУХІН». НЕЩО ДАВНО В СОНЯЧНІЙ БОЛГАРІЇ ВІДБУЛОСЯ ВОСЬМЕ ЙОГО ЗАСІДАННЯ.

Проходило це засідання в атмосфері дружби й урочистості. Адже нинішній рік особливий і для нашої молоді, і для болгарських друзів. Це рік 60-річчя Ленінського комсомолу і XVIII з'їзду ВЛКСМ, рік 100-річчя визволення Болгарії від османського ярма.

Як завжди, обговорювали ми животрепетні для молодих хліборобів обох країн питання. Бо як для нас, так і для болгарських друзів проблемою номер один лишається підготовка і закріплення механізаторських кадрів, ефективне використання сільськогосподарської техніки. А в

розв'язанні даної проблеми велике значення має й організація вільного часу і відпочинку механізаторів.

Це й було темою розмови на засіданні.

У нашій області основним джерелом підготовки кваліфікованих механізаторських кадрів є професійно-технічні училища (в нинішньому навчальному році в них здобувало освіту 3,5 тисячі чоловік), і дуже важливе значення має питання підготовки поповнення для СПТУ.

Широкого розмаху набрав рух молоді за оволодіння технічними спеціальностями в загальноосвітніх школах на базі учнівських виробничих

Див. 2 стор.

Як ми вже повідомляли, цими днями на Кіровоградщині перебувала група представників Толбухінської окружної Болгарської комуністичної партії, очолювана Іваном Желевим. Делегація цікавилась практикою партійного керівництва, промисловістю, впровадженням досягнень науково-технічного прогресу у виробництво, передовою технологією, передовим досвідом та іншими питаннями діяльності підприємств області.

Зовсім не випадково болгарська група відвідала Знам'янське локомотивне депо. Саме тут, у колективі комуністичної праці, нагороджено багатий досвід впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу, освоєння нової техніки.

Див. 2 стор.

Літо піонерське

„Я ЗАЛИШУСЬ ТУТ“

ФОТОРЕПОРТАЖ

Не думала Оленка, що літо почнеться для неї ось так — сльозами. Але що було робити: мама не відпускала доньки до табору... Відпочити можна було б і разом із сім'єю, але ж їй цікаво було минулого року в їхньому загоні! Наприкінці зміни вони всі

домовилися, що наступного літа обов'язково придуть до табору і знову відпочиватимуть разом.

Хто зна, що вплинуло на Оленку маму більше — доньчині сльози чи спогад

(Закінчення на 2 стор.)

24 червня— Всесоюзний КОМСОМОЛЬСЬКИЙ суботник

СУБОТНИК—ФЕСТИВАЛЮ

Робоче місце — ударна будова

У день Всесоюзного комсомольсько-молодіжного суботника юнаки і дівчата Долинської працюватимуть на ударній комсомольській будові області. Майже сто чоловік 24 червня почнуть свій робочий день на вирівнюванні полотна залізниці Долинська — Помічна.

Характерно, що майже вся молодь районного центру буде зайнята в день суботника на будівельних майданчиках, зокрема на спорудженні кінотеатру імені Леніна, Палацу піонерів.

Внесок «Молодіжних ритмів»

До суботника на честь XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Гавані учасники вокально-інструментального ансамблю «Молодіжні ритми» Хашуватського Будинку культури разом зі своїм керівником Євгеном Мит-

рошуком підготували нову програму, до якої увійшли комсомольські, патріотичні й ліричні пісні. В день суботника, ввечері, ансамбль виступить перед односельчанами з концертом за цією програмою, всі кошти, отримані за концерт, він перерахує до фонду фестивалю.

Бажанням зробити свій особистий внесок у фестивальний фонд живе сьогодні вся молодь району. Школярі, наприклад, збиратимуть металом, макулатуру. За попередніми підрахунками, до фонду фестивалю комсомольці і молодь району внесуть чотири з половиною тисячі карбованців.

Від учня до ветерана

Масовим, як ніколи, буде суботник 24 червня в Петрівському районі. В багатьох господарствах цього дня разом з молодими хліборобами оброблятимуть посіви, готуватимуть техніку до жнив і досвідчені механізатори, ветерани.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).
про те, яка щаслива по-вернулася дівчинка з табору, як захоплено розповідала про свої канікули. Та щось таке вплинуло, бо в піонерський табір Оленка Цима все ж поїхала.
— У всіх перші дні — то знайомила. А у нас — зустрічі зі старими друзями.
Вони й справді добре знають одне одного, ті, хто відпочивав в піонерському таборі імені Юрія Гагаріна. Діти робітників заводу «Червона зірка», приїхавши раз у свій табір, просто-таки заховаються в цей мальовничий ліс поблизу Трєпівки, серед якого розташовані ошатні будиночки табору, у своїх воматих, які, як і їхні батьки, працюють на заводі, а влітку надівають червоні галстуки воматих. Заховаються і обов'язково приїжджають сюди ще.
— А я вже сьоме літо

підрід тут відпочиваю! І ще буду. — Ігор Самбур яно задоволений табірним життям.
— І я сьоме!
— І я!
— А я п'яте!
І хоча всі хлопці: Юрко Довгаленко, Ігор Житник, Юрко Толчинський, Едик Сертун — учаться в різних школах Кіровограда, але їхній перший загін, що зветься «Зоряний», — то справжній піонерський колектив — міцний, дружний і веселий. Вони, до речі, довели, що в перший же день життя в таборі. Тоді було оголошено першу піонерську операцію «Хмиз». Ох і старались ж хлопці! Найбільше хмизу для піонерського вогнища збирали вони. І під час «Всесвітнього заїг» їхній загін теж переміг свого суперника. В конкурсі речівок і девізів їх, щоправда, випередили: першим вийшов загін «Космос». І емблему у «космонавтів» теж було

визнано кращою — поставили їхній Сергієно Кириченко, недаремно ж він учиться в художній школі.
— Та ми ще позмаємося! — Хлопці з першого заїгу настроєні оптимістично.

А змагались їм і справді ще буде в чому. Адже попереду ще стільки цікавих конкурсів, змагань, зустрічей! Попереду й трудовий десант. Працюватимуть у колгоспі «Маяк». Гроші, які піонери зароблять на збиранні редиски та черешень, вони перерахують до фонду XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

У них іще буде день іменинника і свято Нептуна, вони самі пектимуть картоплю в туристському поході, вони навіть зіграють футбольний матч зі своїми знаменитими земляками — футболістами заводуської команди «Зірка» приїдуть до них у гості.

Кожен ранок у таборі починається співом піонерського гона. Шикуються на лінійку школярі і зна-

ють — і сьогоднішній день буде для них цікавим, сповненим радості. Бо для цього ось уне шостий рік підрід іде влітку до табору Василь Гавриш — монтажник цеху механізації і верстатобудування заводу «Червона зірка». Спочатку вихователь, нині старший піонервожатий табору, як і всі інші чотирнадцять вожатих-виробничників, він робить усе, аби кожному з 280 дітей, що приїхали відпочивати, літо принесло задоволення.

— А знаєш, я залишусь тут і на другу зміну, — це Оленка Цима звертається до подруги. — Мама вже згодилась...

Н. ВІКТОРОВА.

Фото В. КОВПАКА.

На фото: під час туристського походу; батьки Андрійка ЩЕГОЛЕВА, Тані КОЗИРЬКОВОЇ та Олі ФУРМАН можуть бути спокійними — піонером у таборі подобається.

«Я ЗАЛИШУСЬ ТУТ»

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ ДОСВІД...

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Після дружньої розмови у Знам'янському міському партії толбукінці зустрілися з керівниками локомотивного депо. Секретар парткому М. П. Корж розповів гостям про підприємство, спинився на питаннях, які цікавили посланців братньої країни. А розповідати Миколи Павловичу було про що.

Після XXV з'їзду КПРС колектив підприємства взяв піддані соціалістичні зобов'язання на десятиріччю. І виконує їх досить успішно. Ось хоча б такі факти. Порівняно з 1975 роком добува продуктивність електровоза підвищено на 3,7, а тепловоза — на 8,1 процента, знижено собівартість перевезених народно-

господарських вантажів, депо одержало 409 тисяч карбованців надпланового прибутку. Успіхи колективу у Всесоюзному соціалістичному змаганні відзначено дипломом і грошовою премією Міністерства шляхів та ЦК профспілки робітників залізничного транспорту — в першому кварталі він посів друге місце в країні серед локомотивних депо залізничної сітки СРСР. «Зрозуміло, — пояснював гостям секретар парткому, — що добитися цього, не використовуючи сучасних досягнень технічного прогресу, абсолютно неможливо...»

Серед численних прикладів, котрі наводив М. П. Корж, виділимо кілька найбільш характерних. Згідно зі спеціальним планом, роз-

робленим з урахуванням завдань, які поставив перед працівниками залізничного транспорту XXV з'їзд КПРС, у депо освоюють нову, досконалішу техніку. Нині сімдесят процентів електровозів у депо марки ВЛ-801. Це потужні сучасні машини, які дають змогу різко збільшити тоннаж вантажів, що перевозяться.

Цього року знам'янці повністю закінчили освоєння нової марки електровозів.

Досить вагомий економічний ефект дало переведення маневрових локомотивів на обслуговування одним машиністом. У кабіні локомотива встановили ще один, додатковий пульт управління. Це дало можливість вилізувати п'ятдесят чотирьох машиністів і їхніх помічників. Річний економічний

ефект даного нововведення — 7800 карбованців. Машиніст, який обслуговує локомотив сам, одержує заробітну плату на 25 процентів вищу, ніж раніше.

Звичайно, враховуючи те, що депо постійно одержує нову техніку, тут дбають і про підготовку для роботи з нею кваліфікованих кадрів. Якщо 1975 року підвищували класність, здобували права машиністів чи їхніх помічників 5—7 чоловік, то нині щороку — сімдесят. Це стало можливим після обладнання спеціальних технічних кабінетів для навчання залізничників. Відчутний і ефект від подібних занять. Широкого розмаху набирає в депо технічна творчість робітників — одвічний супутник технічного прогресу. Лише за п'ять минулих місяців раціоналізатори і винахідники подали 168 пропозицій, 141 з них впроваджено у виробництво.

Серед кращих раціоналізаторів М. П. Корж назвав І. О. Огера, С. П. Білого, В. П. Остапова. Ефективність від впровадження їхніх задумок вимірюється тисячами карбованців.

Болгарських друзів цікавили перспективи дальшого підвищення технічного рівня локомотивного депо. Секретар парткому розповів про те, що заміна локомотивного парку викликала необхідність реконструкції підприємства. На це держава виділила півтора мільйона карбованців. Почато будівництво сучасного пункту технічного огляду, йде прокладання залізничних колій для відстою тепловозів, зводиться новий побутовий корпус.

Болгарська делегація з цікавістю оглянула підприємство, ознайомилася з роботою його цехів.

М. ДУМІЧ.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

бригад. Нинішнього року, зокрема, 3200 учнів у 38 школах області вивчали автомобіль, 4900 учнів у 67 школах — трактор. У розпорядженні учнів — 80 тракторів, 68 автомашин, велика кількість сільськогосподарської техніки. Для учнів обладнано 66 кабінетів механізації сільського господарства, 40 кабінетів основ сільського господарства, 17 кабінетів профорієнтації. 10 тисяч школярів щороку вирощують урожай на площі 8330 гектарів.

Поділилися ми й цінним досвідом Гайворонського міжшкільного навчально-виробничого комбінату по підготовці кадрів масових професій. Тут учні набувають 13 спеціальностей, вісім з яких пов'язані із сільським господарством. Болгарські ж комсо-

мольці взяли курс на підготовку механізаторів на промислових підприємствах. Молодим виробничникам дається комсомольське доручення — набуття фаху тракториста. На час навчання і після нього курсантам надають ряд пільг; учаться вони безплатно, одержують мінімальну місячну плату по закінченні — грошову допомогу і новий трактор (ті, хто йде працювати на аграрно-промислові комплекси).

Лише за останні роки сьомої п'ятирічки в Толбукінському окрузі підготовлено понад 700 резервних механізаторів, серед яких понад 500 — члени ДКСМ. Майже третина з них брала участь у збиранні врожаю минулого року. Це — молоді вчителі, монтери, бухгалтери, комсомольські працівники...

За чотири місяці ниніш-

нього року підготовлено 369 постійних і 264 резервних механізаторів. 90 процентів із них — молодь.

В останні роки болгарські друзі запозичили у

Чимало цікавого розповіли нам болгари про організацію відпочинку хліборобів, а ми — про свої форми і методи організації дозвілля молоді.

Діалог триває

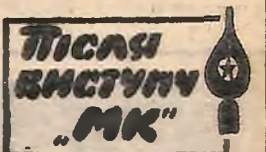
нас багато цінного: взимку у них діють школи першого досвіду, на високий рівень поставлено збирання техніки, широкого розмаху набирає наставництво. Механізатори Кіровоградщини допомагають болгарським друзям освоїти нові машини, зокрема, потужні комбайни «Колос» і «Нива».

...Надого запам'ятається нам ця тепла, зворушлива зустріч із друзями: і те, як на межі округу нас зустріли і сердечно привітали перший секретар окружного комсомолу Жельо Желева, і хліб-сіль, червоні галстуки та полум'яні квіти, подаровані болгарськими піонерами... В нашій пам'яті — імена,

зустрічі, події. Представник нашої незеленої делегації — делегат XXIII з'їзду ЛКСМ України, голова правління колгоспу імені Чапаєва Новомиргородського району Олександр Смілянець знайшов собі цікавих колег-співрозмовників і запозичив у них багато корисного в організації праці, а ось у кавалера орденів Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора, делегата XXIII з'їзду ЛКСМ України, трактористки колгоспу імені Суворова Устинізького району Ніни Василівної колеги-жінки в окрузі не знайшлося, тому до неї всі прислухалися з особливою цікавістю: жінка-механізатор з Кіровоградщини!..

Дружбі молоді нашої області і Толбукінського округу квітнуть, діалогу між членами клубу триває.

І. ГНІБІДЕНКО,
другий секретар обкому комсомолу.

«І Я КРАСОЮ ВУЛИЦІ ЗБУДИВ...»

У номері «Молодого комунара» за 20 квітня цього року під таким заголовком було вміщено критичну кореспонденцію про проблеми благоустрою центра Кіровограда.

Голова виконкому Ленінської районної Ради народних депутатів Я. Фенько повідомив редакцію, що газета «правильно і вчасно виступила з критикою недоліків у питаннях благоустрою та санітарного порядку на території району».

Для поліпшення роботи по благоустрою району сесія районної Ради затвердила «план комплексного благоустрою району на 1978 рік». Кореспонденцію газети обговорено з директорами підприємств і організацій району, працівниками районного відділу комунального господарства та інспекції по благоустрою району.

На сьогодні силами шляхових підприємств міста і організації району проведено частковий ремонт вулиць загальною площею 16 000 квадратних метрів, а провулок Учлищини, частини вулиць Івана Топка, Кірова, Червоногвардійської, Леніна, Дзержинського, Гімірського та інших повністю заасфальтовано. Почато роботи по реконструкції Бережинського шосе (вартість робіт — понад 100 тисяч карбованців). Посаджено 6805 дерев насаджень, скопано і засіяно 3820 квадратних метрів газонів, покрито щебенем п'ять ґрунтових доріг на площі 17 796 квадратних метрів.

Рішенням райвиконкому в районі щотижня проводиться «санітарна п'ятниця», щотижня працює санітарний патруль.

Виконком районної Ради висловлює щире вдячність редакції «Молодого комунара» за допомогу, подану публікацією статті «І я красою вулиці збудив...»

Виховувати у молоді бережливе ставлення до природи, дбати про охорону і раціональне використання її багатства.

(З резолюції XVIII з'їзду ВЛКСМ).

Є В НАШИХ краях птахи, які не підвладні сезонним міграціям і яких, отже, можна спостерігати в будь-яку пору року.

Сойка — один із них. У зимову холоднечу, коли, здавалося, дерева в дендропарку потріскували від морозу, коли там голо й пусто, коли неначе вимерло все, ні синиць, ні снігурів, ні навіть усюдисущих горобців, — слід було побродити трохи, і ти неодмінно зустрічав великого птаха буроватого забарвлення з примітними — голубе з білим — цятками на крилах.

О такій порі сойки звичайно живляться тим, що, перелітаючи з дерева на дерево, добувають сухої, вишкварюючи з-під трухлявої кори личинок комах-шкідників.

З настанням теплих днів невеликі зграйки сойок з криками метушаться, літають — приходить час пташиних весел і гніздувань. А в травні-червні їх можна спостерігати поблизу місць гніздувань, а то і в гнізді. В цей час сойки сумирні та обачливі. А коли виплуплюються пташенята, птахи, що називається, втрачають розум: як тільки появився коло гнізда, вони починають галас, чим відразу видають себе. Відійдеш трохи далі, а сойка і тут над тобою на гілці сидить, очей з тебе не спускає та ще й нявкає ображено: «Нря-я-я!» — з такою правдоподібністю, що іноді, забувшись, починаєш шукати поглядом кішку.

Позаминулого року у мене «на обліку» в числі інших було чотири гнізда сойок, розташованих на території дендропарку. Я з нетерпінням чекав появи підлітків, щоб сфотографувати їх. На жаль, три гнізда невдовзі було виявлено пташниками мародерами і розграбовано. Та ще як: біля одного на землі валялися відірвані крильця пташенят, які ще не вкрилися пір'ям, голубе з білим... А наперекір додні я спостерігав, як сойка в полуденну спеку дбайливо прикривала собою пташенят, щоб ті не дістали сонячного удару. Розмілілі від спеки, вони раз у раз вертілися, покшувалися на краю гнізда, потягувалися, перевіряючи, чи ростуть крильця. Тепер ці крильця валялися у мене під ногами. Над безмовним гніздом густо роїлися мухи.

Можна уявити собі трагедію, що розігралася тут. Пташиного вбивцю, який дерся до гнізда, не зворушили розпачливі крики сойок, що намагалися захистити своїх дітей, — мародер був сильнішим за птахів.

Ми дивуємось інколи, звідки у вихованого, здавалося б, «нормального» хлопчика береться дика, неприборкана жорстокість — спокійна, усталена й страшна у своїй холоднокровності. Психологія дитячої злочинності взагалі важка штука, і ми далеко не завжди можемо зрозуміти спонукальні мотиви садизму. Ними можуть бути й цікавість (а що буде, коли птахові скрутити голову?), помста чи образа або пригрозомливе своєю бездумністю універсальне «просто так». Покинутий на са-

мого себе, підліток відкриває собі світ як може, пізнає його, на жаль, не завжди з кращого боку і далеко не кращими способами. Дорослі злочинці — про це розповідає в телепередачах С. Образцов — у дитинстві всі мордували свійських тварин, птахів та іншу живність. Тому руйнування гнізд, знищення горобців і жаб (останнім особливо відзначаються бездоглядні учні околиць шкіл міста, розташованих поблизу водойм) ні в якому разі не можна розглядати як звичайні дитячі вихватки, що проходять з віком, — безглузда жорстокість є прями доріжка до карного світу.

Н ІНІ настала пора літніх таборів, пора відпочинку для школярів. Діти, що перебувають у піонерських таборах, часто-густо роблять вилазки та екскурсії — в парки, на річку, в ліс. Здавалося б, найбільш підходящий момент для того, щоб розширити практичні знання дітей про оточуючу нас природу, — діти пізнають її не з плакатів і таблиць, а стикаються з нею впритул, віч-на-віч. Говто це найзручніша нагода для виховання любові, доброти (а справжня людина починається з неї) до всього живого.

Однак на ділі в багатьох таборах педагоги обмежують процес виховання переважно харчуванням і розвагами. І ось приходять дві-три групи, скажімо, в той же дендропарк. Вихователі не мудруючи відпускають дітей гуляти, а самі облюбовують лавку в холодку, розташовану поблизу і в розмовах забувають про все. До самого обіду. А в цей час залишені, по суті, без догляду діти часто творять, що хочуть. І після одного-двох візитів у парк зостаються облямані гілки, спустошені гнізда... А діти ж не знають траз, до росту дерев, не знають і птахів, не розрізняють їхніх голосів — у дітей, як правило, цілковите невідання щодо цього. Очевидно, до подібних поведінь на природу вихователів слід би готуватися, як готуються до уроку: заглянути у визначник, зна-

НЕ ВБИВАЙТЕ СОЙОК!

йти цікаву розповідь про траву чи птаха.

Недавно я побачив у парку імені 50-річчя Жовтня, як між дерев звідкись згори спускався по канату хлопчик. Чи не приїжділось? Підійшовши ближче, я переконався: так, це був справді добротний канат, прив'язаний до верхів'я високого розлогого клена. По канату можна було піднятися нагору. А там... Ліжко з панцерною сіткою і рамою, прикріченою дотом до гілок. Спинки ліжка через непотрібність лежали осторонь. Нагорі, як на капітанському містку, розташовувався сам «капітан» років чотирнадцяти.

— Романтика? — поцікавився я, коли повернувся до мене дар моєї, який я втратив, побачивши так сміливо задуману і здійснену ідею.

— Ага.
— А якщо штраф?
— Який!

Межі дозволеного і недозволеного в парках дуже неявно уявляють собі й багато вихователів, які приводять туди школярів, інакше вони не послали б цілих груп дітей обривати цілі липи і тим самим ламати дерева навіть на центральних алеях. Словом, настає літо, і парки стогнуть, тріщать дерева, кидануться в усі боки сполохані птахи — це загони прийшли «на природу»! Про яке виховання почуттів може йти мова стосовно до подібних татарських навал? Це не стихійне лихо, а запланований, але зовсім не підготовлений «захід».

У нас — чого гріха тайти — й у дорослої публіки іноді зовсім немає елементарного поняття про культуру поведінки в так званих місцях загального користування, і тому в дендропарку, наприклад, і зараз можна, виявляється, безбоязно розкласти багаття, влаштувати пікнік з випивкою, музикою і танцями. Так би мовити, авіяти в безпосередній контакт з природою. На зеленій траві, поруч будинків, повітря, простір — краса! А сміття... Чи накажете шукати сміттєву ур-

ну, коли — компанія? Оби́деться! А якщо букет жасмину чи жимолості наламати — теж ніхто нічого не скаже. Дерев і кущів — вони начебто нічні... Є, правда, «охоронне» рішення Кіровоградської міськради від 1 червня 1977 року, що стосується зелених насаджень у межах міста. Але за виконанням цієї хорошої, потрібної постанови ніхто не стежить. Дуже вже це клопітно — контролювати... І де-не-де в парках димляться вогнища, будуються курені, валяються повсюди звані шлаківні — ті самі, що були урочисто розвішані школярами в день свята птахів. А що вже говорити про недосліджені нетрі міського саду, де підпили околійні жителі розважаються тим, що з пневматичних рушниць відкрито стріляють шлаків?

НАДІО необхідна пропаганда, популяризація правових норм і знань, що стосуються охорони природи. Робота ця, дуже потрібна, зовсім не ведеється — ні в школах, ні в місцях «користування природою». Раніше газони й алеї парків рясніли табличками з попереджаючими, забороняючими і страшаючими написами. Тепер цього нема. Знято огорожі парків, ліквідовано плату за вхід — цілковита «демократизація» паркових звичаїв, розрахована на високу громадянську свідомість відвідувачів. Вважається, що свідомість прихожого в парк зростає. В масі, напевно, так. Але не настільки, щоб пускати цю спра-

ву на самоплив. Може, було б доцільно у відповідних місцях — скажімо, в місцях гніздування паркових птахів — установити великі бар'єри щити, що зображають пернатих жителів даного парку. Чи флору. І дати до малюнків добрі й розумні, нестандартні просяби, які не викликали б у відвідувачів негайного бажання вчинити якраз всупереч закликам, тобто зовсім навпаки, і щоб подібні щити одночасно несли й певний заряд наукової інформації, здатної зацікавити і дорослого, і школяра. Може, слід повернутися й до ідеї зеленого патруля, що так безславно канув, здається, в минуле? Не можна ж у справі захисту природи покладатися виключно на міліцію. (До речі, й вона не завжди компетентна в цьому питанні. Наприклад, на першотравнево-му концерті в дендропарку діти ооліпили каштани, котрі ближче до сцени. Гілки гнулися й грішали, а внизу, під ними, стояв наряд з двох міліціонерів, і ніхто з них і вухом не повів).

Ще недавно можна було надвечір вийти в дендропарк і послухати, як співають дрозди, як самозабутно там і тут б'ють трелі солов'ї. Спітали зяблики, синиці, токували на галявинах дубоноси... Тепер птахів у парку нема. Якщо не брати до уваги шлаків і горобців. Парі «окультурених» настільки, що, справді, стає сумно.

Невже нам лишається спів птахів слухати тільки в грамзаписах? Давно вже стало ясно, що птах та інша дрібна живність — це аж ніяк не дрібниця, це природа і, отже, частка нашої батьківщини і нашого життя. І нехай говляться відвідувачі біля автодрому, нехай лунає сміх біля годалок і вишиковуються чери до кас атракціонів, нехай гуркотять на ганцювальних майданчиках сучасні ритми... А в дальніх кутках парку нехай співають дрозди.

І сойок у дендропарку тепер нема. В усякому разі, мені не вдалося виявити жодного гнізда. Всю зиму я носив у кишені невеликий горіх. Носив як талісман. Восени мені подарувала його сойка. Точніше, вона впустила, а я підібрав. Вона сиділа наді мною за п'ять метрів, косила вниз оком і зовсім мене не боялася. На розкритій долоні я простяг їй упущений горішок. Сойка якось осмислено нахилила голову і раптом сумно някнула: «Нря-я-я!» Неначе поскаржилася на свою долю. Ф. НЕПОМЕНКО.

АФРИКА: ЗЛОВІСНІ ПЛАНИ РЕАКЦІЇ

Неоколоніалістські кола ведуть справу до того, щоб воєнні інтервенції на зразок вчиненої ними в Заїрі, перетворилися у «звичайну норму», відносин Заходу з країнами, які розвиваються. З цією метою з ініціативи НАТО вже створено кістяк так званих «міжафриканських сил» втручання, які поступово беруть на себе роль французьких та бельгійських окупантів, що потопили в крові з підтримкою США народне повстання в заїрській провінції Шабі.

Для чого формуються ці жандармські сили? Імперіалістичне втручання у внутрішні справи Заїру викликало таку гостру критику в усьому світі, що його організатори зрозуміли: в майбутньому подібні авантюри можуть лише пошкодити Заходові. Тому віднині стазка робиться на те, щоб проводити неоколоніалістську політику в Африці з допомогою самих же африканців, розправлятися з визвольними рухами і підтримувати при владі непопулярні режими чужими руками.

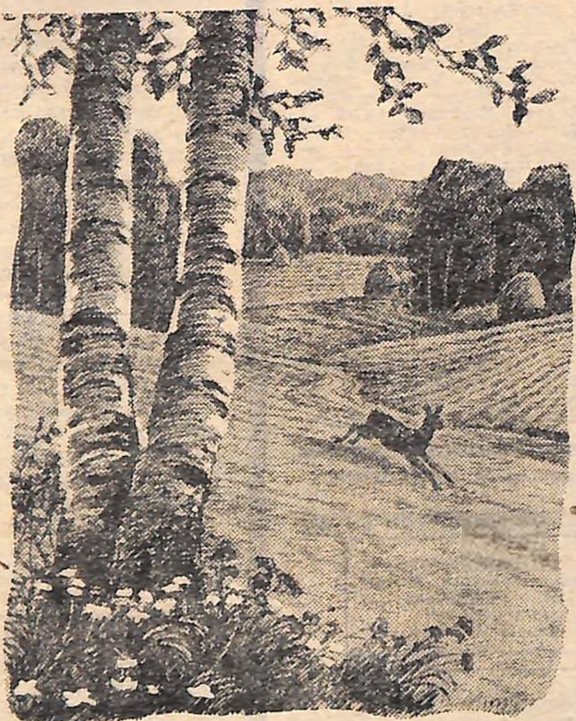
Марокканські і сенегальські стрільці, які прибули в Заїр, вже роз'їзали у Шабі справжнє полювання на учасників недавнього повстання. Звертає на себе увагу та обставина, що на заїрську землю солдати цих «міжафриканських сил» прибувають на американських літаках і ними командують білі офіцери і найманці. Таким чином, маскуючись присутністю цих сил у Заїрі, захід намагається на невизначений строк продовжити окупацію цієї країни, прибрати до своїх рук її величезні мінеральні багатства і спрямувати розвиток внутрішніх політичних подій у Кіншасі по вигідному для себе руслу.

Нарощуючи свою воєнну присутність у Заїрі, західні країни мають намір створити в цьому районі міцний плацдарм для підірвання операцій проти сусідніх прогресивних держав. Іх плани насамперед спрямовані проти народної Анголи, території якої зазнає безперестанних провокацій, підтримуваних ПАР.

Зловісні заміри імперіалістів проти вільної Африки знаходять повну підтримку в Пекіні. Китайський міністр закордонних справ Хуан Хуа цими днями побував у Кіншасі, де висловив своє задоволення «розгромом заколотників» у Шабі і пообіцяв Мобуту воєнну підтримку. Є також докази поставок китайської зброї через Заїр у ПАР, а звідти — розкольниким організаціям Анголи. Усе говорить про те, що в Африці складається зловісний альянс імперіалістів, Пекіна і расистів ПАР.

«Нинішній безпрецедентний наступ сил міжнародної реакції свідчить про агонію тих, хто мріє повернути Африку до часів, коли цей континент було поділено на зони впливу, — заявив президент Анголи А. Нето. — Однак, спираючись на підтримку країн соціалістичної співдружності, африканські країни зривуть змову ворогів свободи і прогресу».

С. КУЛИК,
оглядач ТАРС.

Мал. М. ПАТОКІНА.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

8 ЧЕРВНЯ— ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

НА ВАРТІ ЗДОРОВ'Я

Близько 166 тисяч лікарів та більш як півмільйона працівників середнього медичного персоналу стоять сьогодні на варті здоров'я трудящих республіки.

В усіх дорослої Радії налічується трохи більш як 28 тисяч лікарів.

На кожних 10 тисяч жителів України припадає по 33 лікарі. Такого високого показника не знає жодна країна світу. В США на 10 тисяч жителів припадає 21 лікар, в Італії — 18,4, Франції — 17,5, Англії — 15,7, Японії — 15.

У країні працює близько 300 науково-дослідних інститутів, 112 медичних вузів та інститутів підвищення кваліфікації лікарів.

Тільки на Україні майбутніх медиків готують 15 інститутів і 99 училищ.

У минулому році витрати на медичне обслуговування в республіці становили 2 мільярди карбованців. Це в 16 разів більше, ніж у 1945 році.

Наприкінці минулого року ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про заходи по дальшому поліпшенню охорони народного здоров'я».

Згідно з цією постановою лінійним і сільським лікарям, а також лікарям швидкої і невідкладної допомоги виплачуються щомісячні надбавки за безперервний час роботи і надається додаткова триденна відпустка.

(РАТАУ).

Галина Шевелєва працює медсестрою першого терапевтичного відділення 3-го медичного об'єднання міста Кіровограда. Галина закінчила медучилище. Вона — ударниця комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання за 1977 рік, заступник секретаря комсомольської організації медичного об'єднання.

Напередодні Дня медичного працівника в огляді-конкурсі кращого по професії Галина Шевелєва посіла перше місце.

На фото: медична сестра Галина ШЕВЕЛЄВА.

Фото В. КОВПАКА.

СПОРТ

С. МЕЗЕНЦЕВ — ЧЕМПІОН ВЦРПС

У фіналі першості ВЦРПС із дзю-до, що проходила в Чернівцях, кіровоградцю Сергію Мезенцеву — виконавцю тренера В. П. Покиршикіна — довелося зустрітися з чемпіоном профспілок минулого року майстром спорту Грібаусасом з Литви.

Виступаючи в складі збірної сільських спортивних товариств кіровоградський майстер спорту в попередніх поєдинках переміг усіх своїх суперників (показав в дзю-до позабільше спортсмена, давши участі у змаганні), на високому рівні провів фінал і став чемпіоном ВЦРПС 1978 року серед дзю-доїстів пірсередньої вагової категорії.

Наприкінці липня Мезенцев відстоюватиме честь збірної ВЦРПС на першості країни з дзю-до.

М. КАЛЯГІН.

САМБІСТИ СЕРЕД КРАЩИХ

Нещодавно у Дніпропетровську відбулася особиста командна першість МВС Української РСР з боротьби самбо і дзю-до. Серед кращих представників цього виду спорту були кіровоградці.

В особистому залуку зрілу спортивну майстерність на борцівському ниліні продемонстрував майстер спорту, неодноразовий призер республіканських змагань Володимир Гриценко. В боротьбі за золоту медаль він поступився лише досвідченому самбістові з Дніпропетровська

Павлу Лисичному. Бронзову нагороду завоював наш земляк кандидат у майстри спорту Віктор Литвиненко. У вісмію кращих борців з нашої команди ввійшли М. Гура і В. Горещиний (Кіровоград), О. Гавриков (Гайворон) та Е. Алієв з Олександрії.

Д. ТАНСЬКИЙ,
працівник обласного управління внутрішніх справ.

НА СТАРТІ — ОСВІТАНИ

Спартакіаду серед сільських учителів з багатоборства комплексу ГПО вже вчетверте проводить обласна рада товариства «Колос» разом з обкомом профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ. Цього разу обласна спартакіада відбулася в м. Зна-

м'янци. В ній узяло участь 75 чоловік, представники збірних колективів чотирьох районів.

Добру підготовку показали команди Новоархангельського, Добровеличківського й Новоурицького районів, які й зайняли відповідно призові місця.

В особистому залуку непогано виступили: М. Сирота — організатор по заїспасної роботи Олександрівської школи, В. А. Нечипоренко — вчитель Сокопільської школи Кіровоградського району, В. М. Комнатний — вчитель Дмитрівської школи Знаменського району.

Тим часом такі райони, як Голованівський, Новоградівський і Петрівський, уже вдруге не беруть участі у спартакіаді.

К. КОЛЕСНИК,
старший інструктор обласної ради ДСГ «Спартак».

ПОНЕДІЛОК

19 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Л. Філатов. «Година і в зоології». Телевізійна. 10.00 — «Очевидне — неймовірне». 15.30 — Док. фільм «Шлях у світ професії». 15.55 — «Білий Марія Ремарк». До 80-річчя з дня народження. 16.45 — «Машинка школи». 17.15 — «Шляхами комсомольської слави». На запитання школярів відповідають делегати ХХІІ з'їзду комсомолу. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чай-

ковського. 18.45 — «Рік тиждень — рік ударний». «Резерви нафтового комплексу». 19.30 — Чемпіонат світу з футболу: збірна Аргентини — збірна Бразилії. 21.00 — «Час». 21.30 — Док. фільм про шкідливість алкоголізму. 22.00 — «Співає народний артист УРСР М. Коздратюк». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. — Новини. 10.15 — «Народні таланти». 10.45 — Телефільм «Люся». 11.55 — «Людина та її світ». 16.55 — Ляля юнатурка. «Омелити». 17.30 — Фільм-концерт. «Землі моєї голос». 18.00 — «Партійне життя». 18.30 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків, присвячених XI Всесвітньому фестивалю молоді та студентів в Галації. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «З піснями в життя». Зустріч молодих митців республіки з студентами та учнями профтехучилищ м. Києва. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 —

К. т. А. Ніколаї. «Кар'єра Челестіно Ейола». Вистава. В перерві — новини.

ВІВТОРОК

20 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Зустріч юнкорів телебачення «Орля» з Героєм Соціалістичної Праці «Відмінником народної освіти» Р. Кравчику. 9.25 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. 9.55 — «Клуб мислительський». 15.30 — Док. телефільм «Чортів степ». 16.30 — Концерт джазового ансамблю ВРСР «Хороший». 17.00 — «Учительська перша мова». Про вчительську початкових класів школи № 50 м. Закарпатська М. І. Проценко. 17.30 — «Відлучились, сурмачі!». 18.00 — Новини. 18.15 — Мультфільм «Піт-чок». 18.25 — Концерт-вальс. 18.50 — «Сено: для

і проблеми». 19.20 — Фільм-вистава «Насміюватиме мене цяста». 21.00 — «Час». 21.30 — «Вечір поезії Іраклія Абашидзе в Концертній студії Останніно». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — Репортаж з Львівського заводу автотранспортних машин. 10.30 — К. т. А. Ніколаї. «Кар'єра Челестіно Ейола». Вистава. 15.55 — К. т. «Молодість і мода». 17.00 — Музичний фільм «Місяць мого Батьківщини». 17.30 — К. т. До 60-річчя І з'їзду Компартії України. «Славні сторінки історії». 18.00 — Реклама. «Оголошення». 18.30 — «Вогню не пройшли!». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Маленький концерт. 19.40 — К. т. «Наші гості». Молоді актори театру імені Вахтангова. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Нові мелодії року». 22.15 — «Старт». По закінченні — К. т. Новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ м. Кіровоград. Газета пецатється на українському мязіке.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліпки. 2.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

	Освіта 10 класів	Освіта 8 класів
Строк навчання	Строк навчання	Строк навчання
Зварник контактного зварювання	1 рік	2 роки
Монтажник конструкцій — муляр	1 рік	2 роки
Муляр	1 рік	1 рік
Тесляр	1 рік	1 рік
Штукатур-лицувальник-плитковик	1 рік	1 рік
Слюсар — монтажник по загально-ремонтних роботах та устаткуванню загально-ного призначення — електроварник	1 рік	2 роки
Пресувальник пластмас	1 рік	2 роки
Електроварник	1 рік	2 роки
Машиніст екскаватора	1 рік	2 роки
Машиніст бульдозера, скрепера, грейдера	1 рік	1 рік

До училища приймають юнаків і дівчат віком 15—20 років з освітою за 8—10 класів. Вони, звільнені в запас із лав Радянської Армії, одержують стипендію в розмірі 105 карбованців на місяць і вчаться 8—10 місяців.

Випускників направляють на роботу в міста Олександрію, Світловодськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Київ, Запоріжжя. Електроварників і пресувальників пластмас направляють на роботу на Олександрійський електромеханічний завод.

Учні перебувають на повному державному забезпеченні. Інгороднім надають гуртожиток.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти свого заробітку.

При бажанні учні можуть відвідувати загально-освітню школу робітничої молоді (9—10 класи).

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, 4 фотокартки розміром 3Х4 см.

Документи приймають у канцелярії училища. Адреса закладу: м. Олександрія, селище Димитрове, вул. Трудових резервів, 23. Телефон 52-4-63.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське середнє міське професійно-технічне училище № 7

НАБИРАЄ УЧНІВ
НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

зі строком навчання 3 роки — столяр-паркетник, монтажник конструкцій — муляр, облицувальник-плитковик, штукатур, маляр, електрогазозварник, автослюсар, електрослюсар, слюсар — монтажник приладів та апаратури автоматичного контролю, регулювання й управління.

На цій спеціальності приймають юнаків і дівчат з 8-річною освітою. Випускникам видають документ про середню освіту і присвоюють розряд з набутої спеціальності.

З числа учнів-електрогазозварників комплектують групу зі спортивним нахилом до футболу. До цієї групи приймають юнаків, які мають перший або другий спортивний розряд з футболу.

До групи слюсарів — монтажників приладів та апаратури автоматичного контролю, регулювання й управління здійснюється конкурсний відбір. Переварту при зарахуванні на навчання віддають юнакам і дівчатам, які мають музичну підготовку.

зі строком навчання 1 рік (цю групу комплектують з осіб, які закінчили 10 класів) — облицувальник-плитковик, мозаїст.

До училища приймають без вступних екзаменів юнаків і дівчат віком від 15 до 25 років. Прийнятих до закладу забезпечують за рахунок держави триразовим харчуванням, одягом, гуртожитком.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти зароблених ними грошей.

Час навчання в училищі зараховується в безперервний трудовий стаж.

Осіб, що закінчують училище з відмінними й добрим оцінками з усіх предметів, відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 30 серпня 1977 року направляють на навчання до вищих учбових закладів.

При училищі працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, домоводства, а також художньої самодіяльності (хоровий, вокальний, танцювальний, естрадний, народний і духових інструментів).

Початок навчання з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, шість фотокартки розміром 3Х4 см, довідку про профілактичні інспекції.

Документи приймають у канцелярії училища.

Адреса: 317920, м. Олександрія, вул. Нагорна, 104. Ухати автобусом «А» до зупинки «Училище».

ДИРЕКЦІЯ.